

عنوان مقاله:

مقایسه اثر غلظت های مختلف بنزیل آدنین و ایندول استیک اسید بر میزان پرآوری گیاه ژربرا در رقم سیریلو

محل انتشار:

سومین همایش یافته های نوین در محیط زیست و اکوسیستم های کشاورزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی میری - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی گرایش فیزیولوژی گیاهان زینتی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

سیدنجم الدین مرتضوی - استادیار علوم باغبانی، دکترای گیاهان زینتی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

میترا اعلائی - استادیار علوم باغبانی، دکترای گیاهان زینتی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

جعفر محمدی - مشاور، استادیار علوم باغبانی، دکترای کشت بافت گیاهی، دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

به دلیل اهمیت گیاه ژربرا در صنعت گلکاری کشور و در صنعت آرایشی و بهداشتی و همچنین نیاز روز افزون به ازدیاد ارقام و خصوصیات جدید وارداتی؛ در این تحقیق ریزازدیادی و میزان پرآوری آن با استفاده از دو ماده تنظیم کننده رشد (بنزیل آدنین و ایندول استیک اسید) در شرایط درون شیشه ای به کارگرفته شد. بنابراین در سال 1395 در آزمایشگاه کشت بافت گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه زنجان، پژوهشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با 6 تیمار و سه تکرار به اجرا گذاشته شد؛ که تیمارها شامل محیط کشت { MS، (MS حاوی BA1 (میلی گرم در لیتر)، BA5 (میلی گرم در لیتر)، IAA 1/0 (میلی گرم در لیتر)، BA1 (میلی گرم در لیتر)، IAA1/0+ (میلی گرم در لیتر) و BA5 (میلی گرم در لیتر) بود. در این پژوهش برای BA بیشترین تعداد جوانه (پرآوری) و تعداد برگ به ترتیب با میانگین (4 و 67/47 عدد در هر ریزنمونه) در تیمار 5 میلی گرم در لیتر مشاهده شد و کمترین آن مربوط به تیمار شاهد بود. و برای IAA بیشترین تعداد جوانه و تعداد برگ به ترتیب با میانگین (33/3 و 31 عدد در هر ریزنمونه) به دست آمد که کمترین آن در تیمار شاهد مشاهده شد. لذا از مقایسه بین BA و IAA برای حداکثر ریزازدیادی و میزان پرآوری؛ تیمار 5 میلی گرم در لیتر BA توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

ایندول استیک اسید، بنزیل آدنین، پرآوری، کشت بافت، ریز نمونه و ژربرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/586741>

